

Czwartek, 15 marca 2007 r.

- F. mając na uwadze, że wiceprezydent Eduardo Stein przyznał, że zwalczanie zorganizowanej przestępczości jest niezwykle trudne, kiedy zakorzeni się ona w samych instytucjach publicznych; mając na uwadze, że omawiany przypadek unaocznia, jak głęboko zorganizowana przestępczość przeniknęła gwatemalską policję, ukazuje rosnące poczucie bezkarności i spadające bezpieczeństwo publiczne, a także wskazuje na potrzebę przyjęcia odpowiedzialności politycznej,
1. potępia z mocą wszystkie te zabójstwa i składa kondolencje rodzinom ofiar;
 2. oczekuje od rządu Gwatemali zagwarantowania pełnej niezależności, swobody i bezpieczeństwa gwatemalskim organom sądowiczym prowadzącym dochodzenie w sprawie opisywanych zbrodni; wzywa do pełnej współpracy gwatemalskich i salvadorskich organów politycznych, sądowiczych i policyjnych w celu wyjaśnienia faktów;
 3. wzywa parlament Gwatemali do ratyfikowania porozumienia CICIG,
 4. zwraca się do Unii Europejskiej i rządu Gwatemali o zwołanie grupy doradczej w sprawie Gwatemali z udziałem głównych państw donatorów w celu wspierania wdrożenia CICIG i propagowania krajowej debaty na temat bezkarności;
 5. wzywa parlament Gwatemali do ratyfikowania Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjętego w dniu 17 lipca 1998 r. i do dostosowania przepisów krajowych do obowiązków wynikających ze Statutu Rzymskiego i innych właściwych przepisów prawa międzynarodowego;
 6. wzywa rząd Gwatemali do przyjęcia środków ochrony pracowników wymiaru sprawiedliwości, ofiar zbrodni przeciwko ludzkości, które dochodzą sprawiedliwości, działaczy broniących praw człowieka oraz świadków mogących pomóc w prowadzeniu śledztw;
 7. przyjmuje z zadowoleniem przeprowadzoną przez rząd restrukturyzację i oczyszczanie sił bezpieczeństwa;
 8. wyraża poparcie dla ludności i władz Gwatemali, zachęcając ich do kontynuowania utrzymywania w mocy rządów prawa i wspierania rozwoju gospodarczego, społecznego i politycznego, który przyczyni się do pokoju i narodowego pojednania;
 9. wzywa Komisję, by w jej strategii współpracy z Gwatemalą na lata 2007-2013 zaakcentowała wspieranie rządów prawa, zwalczanie bezkarności, pełne przestrzeganie praw człowieka oraz wspieranie rządu Gwatemali w budowaniu potencjału do tworzenia sił bezpieczeństwa w oparciu o kryteria poszanowania praw człowieka;
 10. podkreśla, że władze państwa, w którym znajduje się siedziba PARLACEN, muszą bezwzględnie czuwać nad bezpieczeństwem i gwarantować nietykalność osobistą posłów do PARLACEN oraz bezpieczeństwo jego posiedzeń;
 11. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Gwatemali, Salwadoru i pozostałym państw Ameryki Środkowej oraz Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu.

P6_TA(2007)0085

Kambodża

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie Kambodży

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 stycznia 2005 r.⁽¹⁾, 10 marca 2005 r.⁽²⁾ i 19 stycznia 2006 r.⁽³⁾ w sprawie Kambodży oraz rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005 r., str. 161.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005 r., str. 280.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006 r., str. 334.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006 r., str. 129.

Czwartek, 15 marca 2007 r.

- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Królestwem Kambodży z 1997 r.⁽¹⁾, zatwierdzoną w dniu 4 października 1999 r.,
 - uwzględniając Deklarację Narodów Zjednoczonych w sprawie obrońców praw człowieka, przyjętą w dniu 9 grudnia 1998 r.,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka, przyjęte przez Radę w dniu 14 czerwca 2004 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych oraz Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, przyjęte w dniu 16 grudnia 1966 r., których Kambodża jest stroną,
 - uwzględniając porozumienie z dnia 6 czerwca 2003 r., zawarte między Organizacją Narodów Zjednoczonych a Królewskim Rządem Kambodży w sprawie ścigania na mocy prawa kambodżańskiego zbrodni popełnionych w okresie istnienia demokratycznej Kampuczy,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 24 lutego 2007 r. Hy Vuthy, Przewodniczący Wolnego Związku Zawodowego Robotników w Królestwie Kambodży (FTUWKC) w fabryce odzieży Suntex, został zastrzelony po zakończeniu nocnej zmiany w fabryce Suntex w dzielnicy Dangkao w Phnom Penh,
- B. mając na uwadze, że Chea Vichea, Przewodniczący FTUWKC, został zastrzelony w dniu 22 stycznia 2004 r., a Ros Sovannarith, Przewodniczący FTUWKC w fabryce Trinunggal Komara, został zamordowany w dniu 7 maja 2004 r., natomiast inni związkowcy w Kambodży padli ofiarą prześladowań, zastraszania i fizycznych napaści w ciągu ubiegłego roku,
- C. mając na uwadze, że nie wyjaśniono jeszcze zabójstwa Chea Vichea; mając na uwadze, że w dniu 28 stycznia 2004 r. Born Sammang i Sok Sam Oeun zostali aresztowani w związku z domniemanym zabójstwem Chea Vichea, a następnie uznani winnymi i skazani na karę 20 lat pozbawienia wolności mimo braku jakichkolwiek wiarygodnych dowodów ich winy,
- D. mając na uwadze, że Kambodża jest stroną Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych oraz Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, które każdemu dają prawo zakładania związków zawodowych i wstępowania do dowolnie wybranego związku zawodowego, a związkom zawodowym — prawo do swobody działalności,
- E. mając na uwadze, że Deklaracja Narodów Zjednoczonych w sprawie obrońców praw człowieka również gwarantuje, że „każdy ma prawo, indywidualnie lub w porozumieniu z innymi osobami, dążyć i działać na rzecz ochrony i realizacji praw człowieka” (art. 1),
- F. mając na uwadze głębokie zaniepokojenie powyższymi przypadkami, które dowodzą, że wciąż nie ma gwarancji niezależności i bezstronności władzy sądowniczej oraz że nie jest ona zdolna do osądzenia przywódców Czerwonych Khmerów w specjalnie utworzonym sądzie i bez ingerencji ze strony polityki,
- G. mając na uwadze, że procesy przed specjalnymi izbami sądów Kambodży nie rozpoczęły się, ponieważ pomiędzy kambodżańskimi i międzynarodowymi urzędnikami sądowymi istnieją liczne rozbieżności dotyczące projektu Regulaminu wewnętrznego tych izb,
- H. zaniepokojony faktem, że góralscy uchodźcy z Wietnamu mają w Kambodży niepewny status prawny,
1. potępia zabójstwo Hy Vuthy’ego oraz wszystkie inne akty przemocy skierowane przeciwko związkowcom; wzywa władze Kambodży do wszczęcia w trybie pilnym bezstronnego i skutecznego śledztwa w sprawie zabójstwa Hu Vuthy’ego, Chea Vichea, Rosa Sovannaritha i Yima Ry’a, opublikowania wyników dochodzenia i wymierzenia sprawiedliwości winnym tych czynów; wzywa władze do szybkiego umożliwienia Bornowi Sammangowi i Sok Sam Oeumowi ponownego procesu odpowiadającego standardom międzynarodowym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 19.10.1999 r., str. 18.

Czwartek, 15 marca 2007 r.

2. nalega, aby rząd Kambodży ukroił panującą powszechnie bezkarność i skutecznie wymierzył sprawiedliwość osobom łamiącym prawa człowieka i naruszającym wolności obywatelskie;
3. przypomina rządowi Kambodży o obowiązku wypełnienia zobowiązań w zakresie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka stanowiących zasadniczy element Umowy o współpracy zawartej ze Wspólnotą Europejską, zgodnie z art. 1 tej umowy;
4. wzywa władze Kambodży do podjęcia reform politycznych i instytucjonalnych w celu utworzenia demokratycznego państwa opartego na praworządności i poszanowaniu podstawowych wolności, a także do zagwarantowania bezwzględnie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w zgodzie z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka i międzynarodowymi konwencjami, ratyfikowanymi przez Kambodżę;
5. domaga się od rządu Kambodży, aby pozwolił Trybunałowi ds. Czerwonych Khmerów na rozpoczęcie swojej działalności bez dalszej zwłoki, zgodnie z międzynarodowymi standardami dotyczącymi niezależności sądowniczej, uczciwego procesu i określonego prawem postępowania, stosownie do uzgodnień z ONZ z czerwca 2003 r.;
6. wyraża poparcie dla wysiłków komitetu ds. przeglądu Regulaminu wewnętrznego specjalnych izb, o których mowa wyżej, zmierzających do ograniczenia różnic do kilku kwestii, tak aby przyspieszyć tryb wnoszenia oskarżeń i procesy;
7. wzywa Radę i Komisję do poruszenia podczas kontaktów z rządem Kambodży kwestii praw człowieka i praworządności w Kambodży;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Królestwa Kambodży, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. praw człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi Sekretarza Generalnego ONZ ds. praw człowieka w Kambodży oraz rządów państw członkowskich ASEAN.

P6_TA(2007)0086

Nigeria

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie Nigerii

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Nigerii,
 - uwzględniając ratyfikowane przez Nigerię międzynarodowe konwencje dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając art. 115 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że mimo podejmowanych w ostatnich latach przez nigeryjski rząd wysiłków na rzecz wspierania praw człowieka i zahamowania korupcji oraz mimo pewnych postępów w zakresie poszanowania praw obywatelskich i politycznych liczne i pilne kwestie z zakresu podstawowych praw człowieka nadal pozostają nierozwiązane; oraz mając na uwadze, że a kraj jest wciąż nękany korupcją, arbitralnymi aresztowaniami i torturami, pozasądowymi egzekucjami i przemocą polityczną,
 - B. mając na uwadze, że podziały etniczne i religijne, a także wszechobecna bieda, są głównymi powodami nieustannej przemocy między poszczególnymi wspólnotami,
 - C. mając na uwadze, że islamskie trybunały stosujące prawo szariatu obejmują swą jurysdykcję sprawy karne w 12 z 36 stanów Nigerii; mając na uwadze, że trybunały te nadal wydają wyroki śmierci oraz skazują na chłostę i amputację; mając na uwadze, że chociaż egzekucje i amputacje nie są już wykonywane, procesy nie odpowiadają międzynarodowym standardom, na przykład jeśli chodzi o prawo do posiadania adwokata i poinformowania oskarżonych o przysługujących im prawach, oraz wykazują tendencję do dyskryminacji kobiet;